Provinc. Librarian's

CANADA.

THE SCANDINAVIAN HOME AND FARM JOURNAL

Arg. XIII — Manitoba: Onsdagen den 17 Maj — N:r 20

Northwestupproret 1885.

Ett blodigt tjugoår-minne.

Tjugu år sedan eller tjorton år efter det Manitoba upptagits som provins i Dominion-förbundet, och under det Canadian Pacific-banan var under anläggning, uppstod en hotande uppresning bland halfblodsindianer i södra Saskatchewan-distriktet, hufvudsakligen vid Duck Lake, St. Lawrence och Batoche. Många af dessa hade efter oroligheterna i Manitoba utvandrat hit för att ostörda få följa sätt lefnadssätt, fiska, jaga och odla en liten åkerteg på mestizens ombytliga manér. Deras antal utgjorde omkring 4,000, de hufvudsakliga settlementen belägna vid de nyssnämda platserna. Dessa mestizer påstodo sig hafva klagomål och besvär mot Dominion-regeringen angående vissa landområden och på grund af den förmodade likgiltighet som de trodde sig röna från regeringens sida samt fruktan för de hvita nybyggarenas framträngande och därmed utsikterna att få sitt näringsfång inkräktadt och förstördt, blefvo dessa rastlösa, lättrörda och oansvariga naturmänniskor utan svårighet förledda att tro, att utvägen att få sina verkliga eller förmenta oförrätter afhjälpta var att tillställa ett uppror, liknande Red River upproret 1869. Det antages också, att de engelska settlarne i Prince Albert-distriktet hemligen underblåste upprorslågan i förhoppningen att en provins skulle blifva bildad på Saskatchewans stränder som en följd af revolten, trots dess obetydliga befolkning. Riel och Dumont voro de egentliga ledarne. Den förstnämde, som ledt upproret i Manitoba 1869 och sedan lefde som landsflykting i Montana, uppehållande sig som skollärare, förmåddes af agitatorerna att än en gång taga upp sina "förtryckta" landsmäns sak. Dumont var mestiz och handlare nära Batoche.

Revolten utbröt i Mars 1885 vid Duck Lake med ett lyckadt angrepp på den där stationerade beridna polisen och Prince Albert-volontärerna, hvilka besegrades med ringa förlust af människolif. Denna framgång fick stort inflytande på de kringboende indianstammarna, och Poundmaker, Big Bear samt andra höfdingar af Cree-stammen gingo på krigsstrat. Kort därpå hotades Battleford af indianer och mestizer och vid Frog Lake massakrerade Big Bear två katolska missionärer samt andra personer och tog en del fångar. Fort Pitt, beläget vid Norra Saskatchewan och 30 mil från Frog Lake, öfvergafs af inspektör Dickens — en son till den bekante engelske novellisten — när Big Bear var i antågande med ett stort band indianer. Då nyheten om dessa våldsbragder nådde Ottawa, handlade regeringen med stor raskhet. Krigsministern, fransmannen Sir Adolphe Caron, var sin uppgift vuxen, och en månad därefter tryckte 4000 soldater under öfverstlöjtnant Middletons befäl in på rebellernas eget område. Vid Fish Creek ägde den första sammandrabbningen rum, där rebellerne, gömda i skickligt konstruerade skyttegropar, lyckades för några dagar hindra truppernas framryckte 4000 soldater under öfverstmarsch samt skjuta ned en del af manskapet. Motståndet var emellertid tillfälligt, och vid Battoche, efter fyra dagars skarp batalj, slutade den 9 maj, skingrades rebellskarorna fullständigt och Riel själf togs till fånga. Öfverste Otter hade under tiden tillbakaslagit indianerna under Poundmaker och hindrade dem att anfalla Battleford. Genom nederlaget vid Batoche bröts äfven indianernas krigaremod, och genom truppdemonstrationer vid Edmonton, Calgary och andra platser var upproret snart kväfdt. Upprorsmännen gåfvo sig sedan frivilligt och regeringen behandlade dem med största mildhet. Dumont lyckades rymma till Förenta Staterna, men Riel blef en kort tid därefter afrättad i Regina trots de förtvifladе försök som gjordes för att rädda honom. Ett par indianhöfdingar dömdes till flerårigt fängelsestraff, och de som voro med om massakern vid Frog Lake, fingo lida lagens fullaste straff.

Sedan dess har lugn rådt bland Territoriernas färgade invånare, och den beridna polisen, hvars röda rock man här och där ser skymta fram vid utposterna i vildmarkerna har ej någon svårighet att upprätthålla lag och ordning öfver detta väldiga område.

Den Syttende Maj.

Som vi genom samtal hafva funnit, att en del af svenskarna härstädes hålla före, att den af våra städes ej hafva klart för sig den betydelse som är fästad vid den af våra norska bröder å ömse sidor Atlanten med så mycken entusiasm firade "Syttende Maj", eller Grundlovs-dagen, torde kanske en närmare upplysning om det historiska förhållandet vara i sin ordning.

Såsom bundsförvandt till den store Napoleon, hvilkens välde under åren 1812—1815 höll på att krossas, blef Danmark, hvarmed Norge som bekant äfven hörde samman, besegradt af Karl Johan såsom anförare för den svenska hären och tvunget att den 14 jan. 1814 ingå på freden i Kiel, i hvilken konungen af Danmark till förmån för konungen af Sverige afträdde alla sina rättigheter och anspråk på konungariket Norge, hvilket skulle "utgöra ett konungarike förenadt med Sverige". Såsom ersättning erhöll danske konungen Svenska Pommern med ön Ruegen. Dessa länder skulle införlifvas med Danmarks rike; däremot innehåller fredsfördraget ingen liknande bestämmelse om Norge. Hvad Sverige egentligen vann i denna fred, som skulle bringa det en ersättning för Finland, var behörigheten att ingå en förening med Norge såsom ett från Danmark afsöndradt rike. Om Norges förvandling till ett svenskt lydland eller en svensk provins innehåller freden intet. Med Ryssland och England hade ingåtts fördrag, i hvilka Sverige försäkrat sig om dessa makters borgen för Norges förvärfvande.

Norrmännen förnummo med ovilja, att fråga var om ingenting mindre än Norges eröfring, och deras ovilja växte till den djupaste harm, då det blef bekant, att den danske konungen uti freden i Kiel verkligen nödgats afträda deras fädernesland till Sverige. De ansågo, att konung Fredrik väl kunde haft rätt att lösa föreningen mellan Danmark och Norge, men att han däremot ej ägt befogenhet att utan dess eget hörande afträda Norge, likt ett vanligt landskap till ett främmande land. Och då han nu afstått från sina anspråk på Norges krona, borde norrmännen hafva laglig rätt att själfva bestämma öfver sitt lagd. Man ansåg därför att Kiel-freden ej vore bindande för Norge, och man beslöt att den allmänt omtyckte danske ståthållaren i Norge, prins Kristian Fredrik, skulle tills vidare öfvertaga riksstyrelsen, äfvensom att en lagstiftande församling skulle sammankallas i Eidsvold, 5 mil från det då obetydliga Kristiania och hvarest då residerade en af Norges främste stormän, Carsten Anker.

Riksförsamlingen i Eidsvold öppnades den 10 april 1814 och bestod af 112 medlemmar, utsedda af städerna, landsbygden, hären och flottan. Den delade sig genast i tvänne hvarandra skarpt motsatt partier: självständighetsflocken, som ej ville veta af någon förening med Sverige, och den svenskvinnade flocken, som ifrade för att denna förening skulle komma till stånd, under förutsättning likväl, att Norge skulle blifva ett fritt rike med egen författning. På grundlagsarbetena utöfvade partisöndringen intet inflytande; också blef man snart ense om den nya författningen, vid hvars utarbetande man lade till grund ett af Magnus Falsen efter 1791 års franska konstitution och den svenska regeringsformen uppgjordt grundlagsutkast. Den 16 maj 1814 var grundlagen färdig och antagen. Att den skulle blifva radikalare än önskligt var hade man kunnat förutse; emellertid var den lämpad efter Norges samfundsförhållanden och den kännetecknades därför af samma enkelhet som dessa. DEN 17 MAJ blef prins Kristian Fredrik vald till konung och den 19 afslade han ed på författningen. Dagen därpå samlades eidsvoldsmännen för sista gången att säga hvarandra farväl. Känslan af det betydelsefulla i det verk de gjort och det farliga i fäderneslandets ställning var lefvande hos dem alla. Rörande hvarandra bröderna, bildade de en stor brödrakedja, hvarpå de under ropet: "Enige och trofaste intill dess Dovre falle!" under djup rörelse åtskildes.

Genom händelsernas vidare utveckling under detta år 1814, som utan tvifvel är att anse som det märkligaste år i Norges historia, blef en förening med Sverige ingången. På grund häraf ändrades Eidsvoldsförfattningen något, at dess 110 paragrafer bibehöllos 59 oförändrade, de öfriga förändrades eller utelemnades och några nya tillsattes. Den 4 november var grundlagen färdig och antogs af de svenska kommissarierna. På e.m. samma dag valdes Karl XIII enhälligt till Norges konung.

PRAKTISK SKANDINAVISM.

Sveriges riksdag och regering synas stå eniga med kronprinsregenten om önskligheten af den skandinaviska unionens bevarande och en lösning af konsulatfrågan på så sätt, att bägge landen få hvar sina konsuler och en gemensam utrikesminister, antingen svensk eller norsk man. Som man i Norge också säger sig vilja stå fast vid unionen, tro vi att, hur omöjligt det ock för närvarande kan te sig, en lycklig lösning af de unionella förvecklingarna skall kunna uppnås.

Här i landet stå svenskar och norrmän samman. Vi hafva ju de allra flesta för afsikt att bosätta oss här och blifva medborgare i detta land. Men släktskapen i språk och ursprung har på ett alldeles särskildt sätt fört de skandinaviska invandrarna samman. De ha blandat blod med hvarann och stå i politiskt som ekonomiskt afseende såsom landsmän. Vi våga tro, att om norrmän och svenskar så väl kände hvarandra och komme så mycket i intim beröring inbördes där hemma som de göra här, skulle ingen politisk osämja råda. Till och med på själfva den skandinaviska hallon äro i gränsbygderna, där de bägge folken inbördes färdas och tvälias, handla och vandla mera än annorstädes, full sympati och god förståelse rådande. Jämtar och trönder respektera och tycka om hvarann, och så göra inbördes den svenska Lappmarkens och den norska Finmarkens invånare.

Den stundande Syttende Majfesten i Minneapolis, som i enlighet med juristen J. W. Arctanders idé skall firas gemensamt af norrmän och svenskar är ett vackert bevis på att sämja och godt förstånd råda mellan de bägge nordanfolkens ättlingar. Dessa nordiska utvandrare ha varit landnamsmän af lika stor betydelse för Nordens kultur och världens som på sin tid de voro, hvilka grundlade ryska riket och befolkade Island.

I decennier har Skandinavien i Amerika hållit sitt kulturella liv vid makt tack vare strömningar och impulser från Norden. De äro små och fattiga dessa hemland, men de äro gamla kulturbärdar och ha mer än en gång, än Vestskandinavien, än Östskandinavien, med sitt blod och sina idéer föryngrat och luftrat världens sjuknade kultur.

I ett fall stå dock Amerikas skandinaver såsom intelligenta och verksamma medborgare i ett fritt statsförbund framom sina stamförvanter därhemma, och det är i politiskt afseende. Här åtnjuta vi allmän rösträtt och vi se de olika landsdelarna, utan afsaknad uppgifva enskilda rättigheter för att få dem samlade i en förbundsregering.

Äfven om vi icke politiskt skulle ha så mycket att lära Norges och Sveriges folk som vi tro, så är det dock ett vi kunna lära dem, och det är tillvikten för små stater af att stå samman. Här gäller valspråket: E pluribus unum. Det är på tiden att erinra svenskar som norrmän om faktum, att de äro bröder, ty en union utan brödrakärlek är ett lika stort oting som två svaga brödrafolk utan en skyddande, stärkande union. Vår Syttende Majfest, i Minneapolis kommer att blifva en slik erinran.

Vi nämde, att gränsborna i Nord lärt känna och förstå hvarann. Så ha ock de begge landens studerande ungdom gjort, och det är dock på ungdomen framtiden beror. Särskildt har studentsången bidragit att närma till hvarandra Sveriges och Norges universitet. Då den svenske studentsången vann sina första lagrar i Paris år 1867 var det med en norsk sång, Kjerulfs Brudefärden, och sedermera ha norska och svenska studenter hvar för sig och gemensamt vunnit många segrar med svenska och norska sånger. Gemensamt ge Nordens studenter en nära nog outtömlig rikedom af vackra sånger.

Förlidet år gästades Amerika af en sångarskara från Lund, i år, i denna sommarens mitt, kommer en kör af Kristianiastudenter att draga från stad till stad. Att denna färd blir en triumf lika vacker som den förra, det är vi förvissade om, ty vi äro också förvissade om att de norska studenterna skola med glädje och rörelse se, huru här norrmän och svenskar lefva som bröder och hålla samman utan att behöfva uppgifva ett grand af sin individualitet som svensk eller norsk. Och skulle icke detsamma kunna blifva förhållandet där hemma? Jo, lossa blott på banden och kosta fördomar och tålet om lidna oförrätter öfverbord!

Sv. F. Tidn.

HUMBUGSSKOLSTRIDEN.

Ärkebiskop Langevin har varnt i Montreal och uttalat bittra ord mot den nuvarande skollagen i de nya nordvestprovinserna. "De hafva röfvat oss på alla våra rättigheter", klagar han, "och vårt prästerskap är enigt i denna åsikt. När vi respektera folk af andra trosbekännelser och andra nationaliteter, fordra vi att också blifva behandlade som fria medborgare, ty lagen är till lika väl för oss som för andra."

Att advocera att skolparagraferna äro till förmån för katoliker na samt i den meningen separata, håller icke garna streck längre. Likaledes är det säkert, att om parlamentet lemnade frågan öppen och ej bestämde därom i provinslagarna nu, katolikerna hafva tillfälle att fordra de fulla rättigheter, som gåfvos i territorialakten af 1875, och hvilka genom följande förordningar modifierats till den grad, att det katolska prästerskapet skulle sätta himmel och jord i rörelse att få den ursprungliga paragrafen återställd. Nio skäl mot ett tala för att domstolarna skulle gifva dem rätten. Att lemna denna omtåliga fråga åt sitt öde hade varit att påsadla de nya provinserna en olycklig börda. Religionsstriderna mellan det engelska och det franska Canada hafva många gånger förr splittrat våra statsmäns energi och sugit deras bästa krafter, så att andra viktigare nationella spörsmål och uppgifter försummats. Att riksparlamentet på regeringens råd ingripit i denna punkt visar, att missämjan mellan katoliker och protestanter är en nationalfråga och ej en provinsfråga, samt att det är parlamentets rätt att med lag bygga lundet för dess utveckling och invånarnas inbördes lycka.

KAPPSEGLING ÖFVER ATLANTEN.

I går startade elfva jakter öfver Atlanten om käjsar Wilhelm-pokalen. 8 amerikanska, 2 engelska och en tysk deltoga. Utanför Sandy Hook blef flottiljen liggande på grund af tät dimma. Atlanten ligger lugn. Ändpunkten blir Lizard Lights.

DUBBELSPÅR TILL FORT WILLIAM.

Från Montreal meddelas i dag, att Mr. Wm. Whyte tillkännagifvit att arbetet med läggningen af ett dubbelspår mellan Fort William och Winnipeg skall genast börjas och vara afslutadt inom tre år samt stigningen reduceras till 4 tiondelar.

NORDVESTPASSAGEN FUNNEN.

Från San Francisco meddelas, att den norske kapteneu Amundsen, som afseglade 1903 med sitt fartyg, lyckats tränga sig fram från Grönland till Behrings sund, således seglat norr om Amerika. Han har likaledes bestämdt den magnetiska polen, och funnit lemningar efter föregående förolyckade expeditioner, särskildt den olyckliga Franklin expeditionen. Denna upptäckareiragd har man sökt utföra sedan 400 år tillbaka.

LOKALT VETO VANN.

Omröstningen för lokalt veto i Kildonan ägde tum i går och blef lagen godkänd med den erforderliga majoriteten af röstande. Resultatet i de olika warden står: Ward I (Louise Bridge): 157 för, 113 emot; Ward II och III: 5 för, 1 emot; Ward IV (Lincoln Park): 69 för, 19 emot; Ward V och VI: 39 för och 4 emot.

När man betänker, att det behöfves tre femtedelar för att bestämma lokalt veto, finner man, att oppositionen mot spritförsäljningen i distriktet var ganska stor. I synnerhet fruktade man för att en massa dåligt folk från Winnipeg skulle taga upp sina hufvudkvarter härute och göra platsen illa berygtad. De, som önskade få licens, skola söka få lagen upphäfd på tekniska grunder eller också få Louise Bridge inkorporeradt med Winnipeg.

Canada nytt.

— I Lloydminster föll den 1 dis snö till ett djup af 8 tum.

— Canadian Northern banans president har i dagarna företagit en vidsträckt inspektionsresa öfver banasystemet i västern.

TEULON. Byggmästaren L. Nilsson passerade i dag Winnipeg på väg till Winnipeg Beach, där han skall uppföra sex hus under sommaren.

RAT PORTAGE. John Rodick, anställd som nattporter å Ottawa hotell, fanns härom morgonen liggande död.

— Under arbetet på en bro vid Kaministiquia, nära Fort William, föll i fredags en man vid namn Pearson ner i vattnet och omkom. Liket har icke funnits.

— Utredningsnämden i Hon. W. E. Sanfords sterbhus fick i torsdags tillstånd af regeringen 7i Toronto att insätta öfverblifna medel i uppköp af land i Manitoba.

— En ny mjölkvarn kommer att byggas i Boissevain i den närmaste framtiden. Ritningarna äro redan färdiga, och kostnadsförslag hafva infordrats.

— En $70,000 bottenskrapa har köpts af Dr. Rongsedge för guldgräfaing i Saskatchewan-floden vid Prince Albert. Ännu 20 bottenskrapor hålla på att byggas i trakten. F. n. arbeta 300 man på fältet.

— Att förvandla 163,000 acres skog i trakten af Powell-floden i B. C. har ett bolag i England bildats, med ett kapital på $1,500,000. Bolagets hela produktion för de närmaste fem åren har redan sålts.

— Brandons stadsråd har under behandling frågan om anställande af permanent brandchef och fem brandsoldater. F. n. består hela brandkåren af s. k. "call men".

— En tunnel 12,775 fot lång, förenande sjöarna Coquitlam och Beautiful, i närheten af Vancouver, B. C., fullbordades här om dagen. Det har tagit 2 år och 4 månader att verkställa arbetet. Kontraktet går löst på $350,000.

— En hotande eldsvåda utbröt i fredags i Esterhazy, en plats belägen ej längt från Nya Stockholm. Elden började på eftermiddagen i Hejeks rökeri, och genom stadsbefolkningens energiska ingripande lyckades man begränsa elden till denna plats.

— Meddelanden från alla håll i Nordvestern omtala, att en riklig och välgörande nederbörd kommit de senaste veckorna. Vårarbetet är långt framskridet, och säden har redan skjutit upp. Höstvete står på sina platser i Södra Alberta ända till sex tum högt.

Själfstyrelse-billen undergår utskotts beredning för tredje läsningen i parlamentet. Förnämligast har meningsutbytet rört sig om valkretsarnes indelning, landfrågan och det finansiella unnerstödet. Äfven skolparagraferna kommo under diskussion. En del ändringar hafva gjorts, men en långvarig diskussion förberedes och ovisst är, om parlamentet hinner afslutas före den 1 juli.

— Ändtligen har landtbruksstyrelsen i Sverige fått ögonen så pass öppna för fakta, att den nu ämnar bevärdiga det amerikanska och canadiensiska jordbruket uppmärksamhet nog att i sommar komma att göras till "föremål för ingående studier af svenske män". Anhållan om ett statsanslag på kr. 14,000 för att ersätta reseomkostnaderna för tvänne personer har till k. mt ingått.

— Liket efter Sadovery, en gallizier, fanns förliden fredag på stranden af Bow-floden, Calgary, Alta. På liket hade hälts en massa sten. Allt tyde på en häftig strid innan mordet fullbordats. En annan galizier vid namn Rusnak tros vara den brottslige, därför att denne och den mördade sist sågos tillsammans den 13 sept. förlidet år. Men då misstankar började riktas på Rusnok, försvann han spårlöst.

— Valkretsen Levis, som lemnats utan representant genom hr Demers frånfälle, kommer att kraftigt bearbetas af de konservative. Deras kandidat är Hon. L. P. Pelletier, och kommer han att upptaga skolfrågan i nordvestern på sitt program. Meningen är då att försöka förmå katolikerna att tro det de blifvit besvikna i sina förväntningar i Saskatchewan och Alberta genom liberalernas lagstiftning. Så låter det där; hör nere låter det annorlunda.

"EN GOD IDE" — bota detta eländet sjurlidande med "7 MONKS' KIDNEY CURE".

KRIGET,

Ett obehaglig nyhet för ryssarna spreds i går, nämligen att amiral Rojestvenskys hälsa är så nedbruten, att han telegraferat till käjsaren om begäran att få nedlägga befälet. Redan innan han lemnade Kronstadt, var han svårt ansatt af njurlidande, och under resan har det onda förvärrats.

Hvar Rojestvenskys eskadrar nu befinna sig är ej bekant, ty han har nu afskurit sina kommunikationer med land och satt kurs, antingen på Togo eller Vladivostok. Följaktligen kan man hvarje stund förvänta rapporten om en sammandrabbning.

Från krigsskådeplatsen i Mandschuriet tyder allt på att ett större fältslag är i görningen. Ryssarne hafva dragit till sig stora förstärkningar för att möta Oyamas härar. De kosackstyrkor, som hållits hemma i Ryssland för ordningens upprätthållande, afsändas nu till östern.

Kejserlig gåfva. Från Tokio har meddelats, att mikadon låtit underrätta amerikanske ministern till Japan, Mr. Griscom, att han, mikadon, ämnar donera 10,000 yen (omkring $5,000) till japanska armeafdelningen af Unge Mäns Kristliga Förening. Vid krigets utbrott öppnade nämda förening filialer vid de viktigaste operationsbaserna i Mandschuriet, följde härarne i fält samt öppnade rekreations- och lästält för soldaternas komfort och förströelse. Tre amerikanska sekreterare, som biträdde vid detta arbete i fält, gjorde denna verksamhet så framgångsrik, att de tillvunno sig armébefälhafvarnes beröm och omsider mikadons erkännande och biträdande.

— Municipalvalet i Yorkton äger rum nästa torsdag den 25.

— Frank Wright i Ponoka, N.W. T., har blifvit skjuten af en Charles Hall i dag. De lågo i gräl med hvarandra. Ovisst är, om den skjutne kan öfverlefva.

— Snabb öfverfart. Allan-linjens turbinångare "Virginian" anlände till Halifax i går morse efter att hafva öfverfarit oceanen på 4 dygn och 16 timmar.

— Nya bibanor i Nordvestern. C.P.R. skall i sommar börja utsträckningen af ytterligare två banor, gående öster och väster från Saskatoon. Ett synnerligen bördigt distrikt ligger däromkring.

— Den välkända fastighetsfirman Christie and Heubach håller nu på att uppföra ett afdelningskontor i Louise Bridge, hvilket skall förestås af Mr. J. P. Johnson.

— Ett rykte, att Grand Trunk Pacific-banan kommer att förlägga sin bandbård i Louise Bridge samt stationshus i Winnipeg, norr om C.P.R., cirkulerar. En firma, som säges stå förbunden med bolaget, har inköpt 46 acres, liggande mellan Birds Hill-vägen och C. P. R.-spåret. Om detta rykte är sannt, borde det vara en stor tröst för dem, som frukta att egendomsvärdena skola sjunka, som en följd af det lokala vetot.

— Premierministern Sir Wilfrid Laurier har meddelat festkomitén i Regina, att han skall närvara därstädes i samband med löjtnantguvernörernas installering i de nya provinserna, förutsatt att parlamentet hunnit blifva färdigt med provinslagarna.

— Olympia-grufvan uppe vid Shoal Lake, Man., kommer att i allra närmaste framtid börja att bearbetas. Så fort det nya maskineriet, som nu har anskaffats, kan insättas, komma 30 a 50 man att engageras i grufvan. Som Olympia-grufvan ligger intill den namnkunniga Mikado-grufvan, väntar man sig stora ting af den.

— Två officerare i den engelska armén äro f. n. i Canada för uppköp af remonter för armén. Man vill nu i England göra sig noga underrättad om hvar, vid behof, de mest lämpliga remonter kunna erhållas. I förbigående vill man ock underrätta alla för saken intresserade om hurudan en häst bör vara för att godkännas såsom remont.

— I Calgary har i dagarna försiggått en större auktion på förädlade afvelsdjur. Priserna, som realiserades i år, voro emellertid ej så höga som förlidet års.

Den stora konstbevattningskanalen, som C.P.R. anlägger i närheten af Calgary, väntas blifva färdig i sommar.

Liket af en f. d. sydafrikansk soldat fanns här om dagen i en vattensamling. Man misstänker, att brott föreligger. Hans namn är Forresters och han arbetade en tid som smed i Carstairs.

Allmänna Nyheter.

— En son till den beryktade f. d. Tammany-chefen Crooker fanns här om dagen död på ett tåg.

— Wennerberg manskör har beslutat arrangera en stor exkursion till sångfesten i Chicago den 20-22 juli.

— Prins Gustaf invaldes till ledamot af "American Physical Education Association" vid denna förenings nyligen hållna sammanträde i Columbia universitet.

— Predikanten O. Lindgren, som af Minnesota konferens kallats att förestå svenska lutherska församlingen i Kalmar, Alta., 6reste i torsdags genom staden på väg till sitt nya fält.

— "Nan" Paterson, åtalad tre gånger för mord å en sportsman Cæsar Young, frigafs emedan juryn ej kunde komma öfverens. Hon påstod att han sköt sig själf.

— Fred Foote, som arresterades för mordet å Matt Cannon i Beaudette, Minn., har erkänt sitt brott. Orsaken var gammal fiendskap och Cannon hade en gång skjutit på honom.

— Körkarlarnes stora sträjk i Chicago synes nu vara nära sitt slut. Borgmästare Dunne har förklarat för sträjkledarne, att all vidare utvidgning af sträjken är liktydigt med att regeringstrupper måste inkallas. Vagnar köra nu på gatorna utan svårigheter från sträjkarnes sida.

— Dr. J. A. Enander höll festtalet vid den polska nationalfesten i Chicago den 2 d:s, till minne af polska konstitutionen af år 1791. I talet framhöll Dr. Enander, att de misstag, som begingos af både svenskarna och polackarna i Karl XII:s dagar voro en af källorna till de nlöljande tidens olyckor samt betonade, att svenskarnas krig mot Ryssland 1789—1790 indirekt medverkade till att polska konstitutionen af 1791 såg dagen.

— Utmärkelse för svensk ingeniör. Vår landsman Carl A. Ström, som garit ingeniör på Illinois Central-järnvägen, har i dagarna blifvit utnämd till chef för Förenta Staternas mekaniska ingeniörskår i Panama. Hr Ström, som är en af de dugligaste ingeniörer i Förenta Staterna, har erhållit sin professionella utbildning vid de tekniska högskolan i Stockholm, som är en af de bästa ingeniörsskolor i världen.

— Oroligheterna i Ryssland synas för tillfället vara i ebb. Socialdemokraterna och socialrevolutionisterna hafva misslyckats att åstadkomma en tingens förändring enligt sina planer. Terroristerna visa sig ej häller verksamma för närvarande. Under tiden göra de sansade liberalerna hvad de kunna för att få till stånd en folkrepresentation och utarbeta den form hvilken de anse att ett ryskt parlament borde hafva.

Lagen som förbjuder polackar att köpa land har repellerats och en allmän förbättring af judarnas vilkor väntas följa.

Mr. Shipoffs kompromissprogram för en representation med endast rådgifvande inflytande, hvilken plan till en början mottogs med jubel af de moderata liberalerna, har icke allenast förkastats af den andra Zemstvo-kongressen, som mötte i Moskwa, utan synes äfven vara på väg att förlora många af sina gamla anhängare.

I Moskwa, där "Rysslands hjärta slår", är man praktiskt taget emot kompromiss i hvarje form, och anser, att en myndig folkrepresentateon är det enda, som kan tillfredsställa. Det hålles före att ryska folket borde åtnjuta lika mycken frihet som tyskarna, och agitationen håller gradvis på att vinna den stora inflytelserika handelskåren i Moskwa för denna åskådning.

Från Kishineff meddelas, att en hop soldater försatta ur tjänstgöring tagit sig före att plundra butiker och äfven regeringsbyggnader samt åstadkommit stor panik, till dess de kringrändes och arresterades af sina kamrater. Generalguvernören i provinsen Ufa, generalmajor Solokovski, blef igår lifsfarligt skjuten i en förlustelsepark. Attentatorn undkom. Föregångaren mördades den 19 maj 1903.

EN SVÅR SKRÄMA

Förorsakar ofta en god del obehag. Den bästa bot är att genast hafva på Nerviline, som genast stillar smärtan, hindrar svullnad, tager bort blånad och färgskiftning. Nerviline är antiseptisk, hindrar blodförgiftning. Intet liniment så starkt, så genomträngande, så snabbt att förtaga smärta. Ni förlorar mycken tillfredsställelse genom att icke begagna Polsons Nerviline. För nära femtio år har det varit Canadas stående familjeliniment.